

Druga nagrada Natječaja *Mali Marulić*, 2011.

Branko Ružić

BRAĆA GRIMM I PRINCEZA LUISE

Dramski tekst za djecu

Lica:

Samom pričom je uvjetovano da jedan glumac uskače u nekoliko uloga.

WILHELM, MEDVJED, ENGLSKI GENTLEMAN U PROLAZU

JACOB, BABA JASA, KUHAR

PRINCEZA LUISE

KRALJICA

SVIRAC

DVORJANI, UZVANICI, POSJETITELJI SAJMA, OSOBLJE U KUHINJI

Autorska napomena:

Princeza Luise je doista bila pruska princeza. Njezin otac Fridrik Vilim III doista je imao malo više muke s njom i nerado se bavio tim problemom jer je osim nje imao još osmero djece. Imao je žarku želju da je utraپی nizozemskom princu Frederiku, no to je išlo uz puno, puno muka baš zbog princezine problematične naravi. U to vrijeme braća Grimm su doista bila ugledni gosti na njegovu dvoru, dobrim dijelom zbog svojih lingvističkih radova. Vrlo rado je večerao s njima i provodio ugodne sate u razgovoru, kad ne bi bio zauzet ratnim planovima i diplomacijom, a njegova supruga, Luise von Mecklenburg-Strelitz, primala ih je kao najdraže goste. Prema jednoj legendi, često je tražila da njoj prvoj pokažu prikupljene priče, a nije žalila ni zagrabiti u kraljevsku riznicu kako bi pomogla izdavanje tih vrijednih knjiga. Kombinirajući povijest, nekoliko priča braće Grimm («Kralja Kosobradog», «Crvenkapicu», «Trnoružicu» i još nekoliko njih) složio sam ovu dramu za djecu. Za sve dobro u njoj, zaslužna su braća, a za sve loše – autor ovog teksta.

PROLOG - PROSCENIJ

(Pred spuštenim zastorom dva lika, kasnije ih upoznajemo kao braću Wilhelma i Jacoba Grimma, čiste pozornicu koja izgleda kao da je ostala nakon nekog tuluma. Dobacuju se stvarima, Jacob se dobro zabavlja, Wilhelm povremeno prigovara.) (ad-lib.)

WILHELM: Evo djeco, vidite kako je to s mlađom braćom...*(Jacob ga pogodi s nečim.)* Jacobe, dosta više!

JACOB: Ne ljuti se.

WILHELM: Kako neću?! Umjesto da mi pomažeš, ti se zavitlavaš. A vidi koliko posla imamo.

JACOB: Zadirkujem te jer odmah kukaš, a nisi nas ni predstavio.

WILHELM: Ali nismo još počistili...

JACOB *(upada mu, pravi mu rogove iza leđa):* Moj brat i glavno gundalo – Wilhelm.

WILHELM *(gundā):* Moj brat i glavni za glupiranje – Jacob.

JACOB: Da, djeco. *(Zagrli Wilhelma.)* Mi smo braća Grimm i ispričali smo vam puno, puno bajki: «Ivicu i Maricu», «Crvenkapicu», «Snjeguljicu i sedam patuljaka», «Pepeljugu», «Trnoružicu»...

WILHELM: «Mačka u čizmama», «Palčića», «Vuka i sedam jarića», «Hrabrog krojača» i još puno drugih...

JACOB: Te priče su zabavne, ali je i velika mudrost u njima.

WILHELM: Čak je i pruski kralj uvidio koliko mudrosti ima u njima, pa nas je uzeo za svoje savjetnike.

JACOB: Zapravo mu je trebao netko da mu pomogne oko nemoguće kćeri.

WILHELM *(nevoljko priznaje):* Pa, i to...

JACOB *(već se zagrijao za priču):* A njegova kći, prelijepa pruska princeza Luise...

WILHELM *(upada mu):* Nećemo valjda tu priču?!

JACOB: Zašto ne? Obožavam tu priču.

WILHELM: Zato što je ta priča i dovela do toga da moramo čistiti. Što ti redovito izbjegavaš.

JACOB: Ali Wilhelme – kad te ljudi vide, misle da si stalno tako ozbiljan i zlovoljan.

WILHELM: Zapravo se volim šaliti i ludirati.

JACOB: A kako će to saznati ako im ne ispričamo ovu priču?

WILHELM: Nek ti bude. Iako... na početku nije bilo baš tako zabavno. Kralj nam je pokazao slike svoje prelijepe kćeri. I rekao da bi mu dobro došla mudrost iz naših priča kako bi je usmjerio na dobar put.

WILHELM: Ono što je kralj 'zaboravio' reći...

JACOB (*ironično*): Možeš mislit da je baš zaboravio reći...

WILHELM: ...jest da nas je očekivalo puno više od savjetovanja.

JACOB: I to je počinjalo već u samu zoru.

SCENA PRVA – ISPRED DVORCA

(Promjena svjetla – ulazak u priču. Polako se diže zastor. Čuje se pijetao. Dalje se segmenti scene izmjenjuju kako bi dočarali potrebno.)

WILHELM: Tad smo birali ...

(Na jednom rubu scene je eksterijer - tržnica gdje Jacob kupuje.)

JACOB: ...najbolje mlijeko, egzotično voće, žitarice... prepeličja jaja, svježe mlijeko, svježi kokos i papaju...

(Pogađanje s trgovcem.) (ad. lib.)

JACOB: Nakon toga smo davali upute posluzi u kuhinji kako da to sprema...,

(Wilhelm trči na drugi kraj scene. Ondje dvoje, Milana i Ivica, čekaju na upute.)

WILHELM: Milana, ti - pazi na tost. Ivica, spremi čaj.

(Njih dvoje istovremeno krenu i smiješno se sudare.)

WILHELM: Ne istovremeno, smotani li ste!

(Ovo dvoje se usprave, ulaze u dvorac - izlaze sa scene.)

WILHELM: Naravno, dok su oni išli spremati, trebalo je provjeriti i stanje u ergeli.

(Osvjetljava se još jedan dio pozornice – eksterijer – ergela, kojim se bavi Jacob.)

JACOB: U ergeli je najvažniji Vihor, princezin omiljeni konj. I on je kraljevske krvi i voli kukuruz.

(Jacob daje konju jesti.)

JACOB: Dobar, Vihore, evo poslastica. Princeza ne bi bila princeza kad ne bi trebala posebnu izvorsku vodu za svoju kupku.

(Wilhelm obavlja trgovanje.)

WILHELM: Marko, još pet kantica vode! Znaš da princeza mrzi ako je i kap manje.

JACOB: Uza sve to, kako je Kralj bio često odsutan, kraljica je preuzimala kontrolu.

KRALJICA (off): Savjetnici!

(Jacob i Wilhelm potrče sa scene.)

SCENA DRUGA – INTERIJER DVORCA

(Ulijeću Jacob i Willhelm, Kraljica ih čeka, ljutita.)

WILHELM: Dobro, jutro, Vaše Visočanstvo.

KRALJICA: Nije moguće da moja kći još spava!

JACOB: Ne, taman posla! Odmah iz kreveta je krenula na sat klavira.

KRALJICA: Ona? Moja kći?! To moram vidjeti da bih povjerovala.

JACOB (vadi se iz nevolje): Svakako, al' nije baš dobro da je ometate. Klavir traži koncentraciju.

KRALJICA: Valjda kao majka mogu bar osluhnuti s druge strane vrata.

(Jacob gurne laktom Wilhelma koji zbriše iza paravana i svira. Kraljica se oduševljava.)

KRALJICA: Stvarno svira.

JACOB: Razmišljamo da je pošaljemo na svjetski festival.

KRALJICA: Nevjerojatno! Bravo, kćeri!

JACOB: Pssst...

(Kraljica pokaže da je zatvorila usta, zadovoljno odlazi.)

JACOB: I tako bi jutarnji život išao sve dok...

(SFX podne odzvanja sa zvonika. Jacob i Wilhelm pogledaju se u panici.)

PRINCEZA LUISA *(off, bunovno gundža):* Tko ovo zvoni?! Kakva je ovo glupost?!

(Jacob i Wilhelm se pogledaju, duboko uzdahnu, to je najteži dio posla. Odlaze do princezinih, u daljem tekstu samo 'princeza', odaja.)

WILHELM: Da, princezo?

PRINCEZA: Kakva je ovo buka usred noći?

JACOB: Podnevno zvono, Vaše Visočanstvo.

PRINCEZA: Koji ga je glupan tu stavio?

WILHELM: Vaš slavni predak, osnivač Pruskog Kraljevstva.

PRINCEZA: Reci mu da gasi.

JACOB: Vaš predak, nažalost, zadnjih par stoljeća nije s nama.

PRINCEZA: Nek' gasi bilo tko.

WILHELM: Zvonom se slavi osnivanje Kraljevstva.

PRINCEZA: Nek' slavi kasnije.

JACOB: Stoljećima se slavi u isti sat.

PRINCEZA: Budit' ljude radi te gluposti... Sredi mi masažu, kupku, eterična ulja, frizerku, šminkericu, garderobijerku i nemoj da ti svaki dan moram govorit' isto!

(Njih dvojica trkom izlaze iz odaja. Pomažu presložiti sve stvari na sceni. Propisno se umore. Dolazi princeza Luisa, lijeno se proteže. Redom kritizira...)

PRINCEZA: Kupka nije dovoljno pjenušava, sok je presladak, jaja su prepečena, mlijeko pretoplo, voće tvrdo. Niste nizašto. Idem na jahanje.

(Princeza odlazi. Promjena scene. Sprema se večernje primanje na dvoru.)

WILHELM: Dvor se posebno sređivao i navečer.

JACOB: Tad bi kraljica pozivala svoje uzvanike – kraljeviće s raznih strana, ne bi li kome utrapila ...

WILHELM: To jest, ne bi li tko zaručio njezinu zahtjevnu jedinicu.

(Kraljica ulazi na scenu.)

KRALJICA: Dame i gospodo uzvanici, prinčevi i pratnjo. Drago mi je da ste se u ovolikom broju odazvali mojem pozivu.

(Okupljaju se veseli uzvanici na dvoru.)

JACOB: Naravno, i princeza bi ih pozdravila.

(Princeza ulazi, pompozna i posprdna.)

PRINCEZA: Svi ste glupi, ružni i dosadni. Izgledate ko da vas je poplava nanijela.

(Kolektivni uzdah.)

WILHELM: I tako su na dvorcu prolazili dani, kralj bi dolazio i odlazio. A kraljica je sve više gubila strpljenje. Sve do jedne večeri, kada se pojavilo neobično malo kandidata.

(Na dvor dolazi nekoliko kandidata. Princezine komentare prilagoditi broju raspoloživih glumaca.)

KRALJICA: Dame i gospodo uzvanici, prinčevi i pratnjo. Drago mi je da ste se u ovolikom broju odazvali mojem pozivu... *(tiše)* Savjetnici, pobogu, samo ih je nekoliko, gdje su ostali?

(Jacob i Wilhelm se pogledaju – sliježu ramenima. Ulazi princeza, bahata kao i uvijek.)

PRINCEZA *(komentira redom):* Ha, vidi ovog koliki je; jesu to hlače ili pokrivalo za top *(smijeh)?* A ovaj, gospon čačkalica, nemojte na vjetar, nećemo vas više vidjeti *(smijeh)*. A vidi ovog, treba mi teleskop da ga sagledam, kakvo je vrijeme gore? *(Smijeh.)* A vidi ovog vrtnog patuljka. Mama, ako još i govori, sigurno je čarobni. *(Smijeh.)*

WILHELM *(tiše, u neugodi):* Princezo, to je japanski kraljević.

PRINCEZA: Čarobni japanski patuljče, hoću tri želje - nek nestanu ove tri prethodne nakaze.

KRALJICA *(u teškoj neugodi):* He, he, znate, moja kći je velika šaljivica. Sad će vam ona odsvirati jednu vrlo zabavnu kompoziciju na klaviru.

PRINCEZA: Kakav klavir? Pa kog' još zanima to plinganje.

KRALJICA: Ali ti svako jutro vježbaš?!

PRINCEZA: Ja?! Koja glupost...

KRALJICA: Savjetnici, koga sam ja slušala jutrima?!

DANICA: Ja...ovaj...

KRALJICA: Dobro, onda će nam princeza recitirati.... Britansku poeziju, recimo.

PRINCEZA: Britansku? Jednom sam pokušala izgovoriti te gluposti i lice mi je izgledalo ko da gutam vrući krumpir. Ne dolazi u obzir.

KRALJICA: Savjetnici, ali vi ste me uvjerali da ona uči svako popodne.

PRINCEZA: Sirota mama, pa ti živiš u oblacima. Ja bih ova dva zgubidana oštro kaznila, znaš.

KRALJICA: Savjetnici...!

(Princeza baci oko na zadnjeg kandidata.)

PRINCEZA: A vidi ovog... Pa to je živo! *(umire od smijeha)* Mislila sam da je onaj patuljak donio neki grm na poklon.

WILHELM: Princezo, to je princ Frederik od Nizozemske.

PRINCEZA: Prinče Grmoglavi, kako ste se prošvercali pored našeg baštovana?

(Samo bahata princeza se smije. Uzvanici se, skupa s Frederikom, posramljeni pokupe, Kraljica se ispričava u velikoj nelagodji.) (ad.lib.)

KRALJICA: Kćeri, sad je dosta! Rastjerala si mi sve uzvanike!

PRINCEZA: «Sve»? Mamice, došlo ti je pet ljudi, u biti četiri plus putujući grm. To su vjerojatno Wilhelm i Jacob s pozivnicama spetljali. Vidiš da stalno nešto petljaju.

JACOB: Mi?! E, sad ćete čuti istinu...

WILHELM *(pokušava ga odgovoriti, Jacob ga odguruje):* Čekaj, ček...

JACOB *(tiše, Wilhelmu):* Imam plan, pusti. Kako da itko dođe uz *(izvuče papir)* ovakav plakat? Izlijepljen je po cijelom gradu.

KRALJICA: Plakat?! A što piše na njemu?!

JACOB *(čita):* «Kraljevsko primanje. Ako ste ružni, ne dolazite, ako mislite da ste lijepi, kupite si ogledalo. Ako ste sigurni da ste lijepi, lažete. Lijepi ljudi ne gube vrijeme čitajući.»

KRALJICA: Kćeri! Točno znam da si ovo ti pisala.

PRINCEZA (*pretvarajući se*): Ja?! Bože...

KRALJICA: Ti! Ovo je prevršilo svaku mjeru! Udaješ se za prvog muškarca koji naiđe i točka.

PRINCEZA (*oštro*): Mama, jesi ti normalna?!

KRALJICA: Kad nećeš prinčeve, bit će ti dobar bilo tko. Nema rasprave! Mama sam ti i kraljica!

PRINCEZA: Tužit ću te tati!

KRALJICA: Baš će mi se on suprotstaviti! Radije ide u rat nego da raspravimo nabavu novog pokućstva.

PRINCEZA (*lovi je na umilnost*): Ali mamiceeee.

KRALJICA: Kraljevsko naređenje! Hoću da se poštuje! Odlazim i ne razgovaram s tobom!

(Kraljica odlazi gundajući (ad lib) iznervirana kćerki.)

PRINCEZA: A vidi sad! Straža! Kao kraljeva kći naređujem da u blizinu dvorca uopće ne puštate muškarce dok mamu ne prođe bijes!

(Wilhelm i Jacob se primaknu prosceniju, obraćaju se publici dok se iza njih mijenja scena. Drugi je dan. Kraljica sjeda na svoje mjesto, kći dolazi dosađujući se, itd.)

WILHELM: Meni je to izgledalo grozno. Svađa u kraljevskoj obitelji.

JACOB: Bolje njihova svađa nego da mi budemo krivi za sve.

WILHELM: Bojao sam se što će reći kralj kad se vrati...

JACOB: Ali ja sam imao plan!

WILHELM: Koji se i meni svidio.

(Osvijetli se scena iza njih.)

SVIRAC (*off, pjeva uz mandolinu*): «Ju te san se zaljubio, ju te san se, zaljubio...»

KRALJICA (*slavodobitno*): A-ha! Muški glas. Na dvoru! Kćeri, tvoj budući muž je stigao. Straža, dovedite junaka!

PRINCEZA: Straža, kako je to moguće?! Tko je prekršio moju zapovijed?!

KRALJICA: Nitko, kćeri.

PRINCEZA: Kako onda...?

JACOB: Svirače i glumce se po kraljevskom zakonu, što ga je još vaš predak, osnivač Kraljevstva, donio, i usred rata pušta na dvor.

PRINCEZA: Je l' to onaj zbog kojeg se zvoni usred noći?! Kad da dohvatim...!

(Ulazi skromni svirac.)

SVIRAC: Vaše Veličanstvo, princezo, moj naklon.

KRALJICA: Znam, svirče, da si došao po hranu, al' nema bolje hrane od ljubavi, zato ti evo moja divna kći za ženu. Dvorjani, ceremonija odmah. Velečasni krenite s obredom. Orguljaš...

(Pozornica se u tren napuni svadbenim uzvanicima. Počinje svadbeni marš, jako užurban. Uzvanici uhvate princezu u kolo.)

PRINCEZA: Mama, ne radi gluposti... Mama, ovo uopće nije duhovito. Mama!

KRALJICA: Kako kome. Ha, ha.

(Zabava ide u fade out, priprema se promjena scene.)

SCENA TREĆA - POLJA I ŠUME, SVIRČEVA NASTAMBA

(Princeza na svom Vihoru, Svirac na svom konju. Prolaze uz livadu i manju šumu, sve do svirčeva skromnog doma.)

SVIRAC: Ženo...

PRINCEZA: Ne obraćaj mi se!

SVIRAC: Ne vodi svog Vihora po travi. Uništavaš tuđu!

PRINCEZA: Kako tuđu? Pa rekao si da živiš u blizini!

SVIRAC: Živim, ali ova polja pripadaju princu Frederiku.

PRINCEZA: Princu?! A što si ti?

SVIRAC: Svirac.

PRINCEZA: Ni polja nemaš?!

SVIRAC: Imam svoj mali vrt. Ništa drugo.

PRINCEZA: Za koga su me ovo udali...

SVIRAC: Mogao bih i ja reći ponešto...

PRINCEZA: Ne obraćaj mi se!

(Princeza putem lomi neke grančice.)

SVIRAC: Ženo... Nije šuma moja da je lomiš kako stigneš.

PRINCEZA: Ne živi valjda taj princ u šumi pa da moram paziti na svaku grančicu!

SVIRAC: Ali, ženo...

PRINCEZA: Za mene ne postojiš, zato šuti!

(Princezi doleti lješnjak u glavu. Ona jauknu, bijesno se osvrće.)

PRINCEZA: 'Ko se usuđuje?!

SVIRAC: Vjeverica.

PRINCEZA: Što ta hoće?

SVIRAC: Ako princ i ne živi u šumi, vjeverica živi. Šuma njoj jest dom, a ti ga uništavaš.

PRINCEZA: Poduzmi nešto!

SVIRAC *(podsmjehuje se):* Da lovim vjeverice po stablima?!

PRINCEZA: Ako si mi muž, imaš me braniti, pa taman i od vjeverica. Čuješ li me?!

SVIRAC: Rekla si da ne postojim.

PRINCEZA: Ti, ti, ti... Mah! Čim uđemo u dvorac, zatvorit ću se u svoje krilo. Nećeš me ni vidjeti.

(Stižu do skromne Svirčeve nastambe.)

SVIRAC: Eto nas. Moj «dvorac».

PRINCEZA: Ova mračna jazbina?

SVIRAC: Nije mračno, ima svjetla.

PRINCEZA *(proviri unutra):* Svjetlo je od rupa na krovu. Što ti posluga radi?

SVIRAC: Posluga? Ja sam siromašni svirač, otkud mi posluga?

PRINCEZA: I ti očekuješ da ću s tobom živjeti bez posluge u *(s gađenjem)* ovoj,

ovoj... rupetini?

SVIRAC: Rušetina... Možda fali malo ženske ruke, ali...

PRINCEZA (*prekida ga*): Dat ću ti malo ženske noge, al' u stražnjicu!

SCENA ČETVRTA – INTERIJER, SVIRČEVA NASTAMBA

(Noć. Gori svijeća. Princeza pokušava namjestiti svoj ležaj, sve prima s gađenjem. Svirac se već udobno zavalio. Princeza legne kao da leži na iglama. Čuje se ćuk.)

PRINCEZA: Zvijeri napadaju!

SVIRAC: Kakva zvijer, obični ćuk.

PRINCEZA: Je l' ti stvarno misliš da ću ja čamit u ovom brlogu?

SVIRAC: Ovo je moja kuća. Nemam bolju.

PRINCEZA: Ja, princeza Zlatnog klanca i barunica Sanjive doline da ovdje trunem?!

SVIRAC: Umoran sam, pa nastavi gundati ako baš moraš, (*zijeвне*) ali tiše.

PRINCEZA: Odlazim iz ovih stopa!

SVIRAC: Idi iz kojih god želiš stopa, samo pazi - šuma je noću puna pravih i vrlo gladnih divljih zvijeri. (*Zijeвне opet.*) Vjerojatno bi rado jednu kraljevski doručak u obliku princeze.

PRINCEZA: Molim?! Ti bi sa mnom hranio zvijeri?!

SVIRAC: Ja bih zapravo... samo spavao. (*Puhne u svijeću i utone u san.*)

PRINCEZA: Kako se usuđuješ ovako (*on počne hrkati*) tretirati jednu princezu, barunicu Sanjive doline, najljepši glas svog Kraljevstva (on glasnije zahrče) i kraljevu jedinu... (*Ona odustane, nitko je ne sluša, duri se na krevetu.*)

(Promjena svjetla – jutro. Svirac je već na nogama. Čuje se pijetao.)

PRINCEZA (*trgne se iz sna*): Što-tko-kako... Što je ovo?!

SVIRAC: Pijetao.

PRINCEZA (*još bunovno*): Reci mu da šuti. Glupan.

SVIRAC: Svanulo je, idemo.

PRINCEZA (*još bunovno*): Kamo idemo, zima mi je.

SVIRAC: Upravo zato. Idemo po drva za ogrjev.

PRINCEZA: Idi ti.

SVIRAC: Ne živim sam – ideš i ti sa mnom.

PRINCEZA: Molim?! Da idem u šumu po drva? Ja, barunica...

SVIRAC (*upada joj u riječ*): Sanjive doline i ostalog... Da, ti!

PRINCEZA: Ali moje nježne ruke...

SVIRAC: Teži posao ću ja, ali ti ćeš mi malo pomoći da ne moram sve sam. Evo, skupit ćeš trunje, dobro će doći.

PRINCEZA: Da bauljam šumom i skupljam drva ko da sam trol?! E, sad mi te dosta! Sjedam na konja i odlazim!

(*Princeza ljutito otvara vrata.*)

PRINCEZA: Vihore!

(*Iz offa čujemo njištanje i galop.*)

PRINCEZA: Vihore, vraćaj se ovamo! Vihore! (*Svircu.*) Zbrisao je!

SVIRAC: Naravno da je zbrisao. Cijelu noć je ostao osedlan, nitko mu nije dao ni jesti, ni piti, a kamoli da ga je očetkao. I sad bi ga još jahala. I ja bih zbrisao!

PRINCEZA: Kad si ti bezveznjak bez konjušara!

SVIRAC: Ako voliš i trebaš svog konja, onda se možeš i sama brinuti za njega!

PRINCEZA: To nikad nisam radila.

SVIRAC: Vrijeme je da počneš.

PRINCEZA: Kako se to obraćaš jednoj princezi?!

SVIRAC: Vaše Visočanstvo, pođite sa mnom po drva.

PRINCEZA: Neću. Meni ujutro treba topla kupka.

SVIRAC: Nemam ni vode, ni drva da vodu zagrijem.

PRINCEZA: Ja ne izlazim van!

SVIRAC: Kako hoćeš. (*Svirac izlazi.*)

PRINCEZA: Ali ja hoću kupku i doručak!

SVIRAC: Nemam. Možeš ostati tu ili poći sa mnom.

PRINCEZA: Da bih izašla, treba mi moj šeširić! Hladno mi je glavi...

SVIRAC: Imam samo ovo. *(Vadi neku crvenu maramu.)*

PRINCEZA *(razgledava maramu):* Ovo je ružno.

SVIRAC: Nije.

PRINCEZA: Nemaš pojma. Je.

SVIRAC: Na lijepom licu sve je lijepo. A ti imaš jako lijepo lice.

PRINCEZA: Hladno mi je, hoću kupku, svog konja, hranu i garderobu.

SVIRAC *(za sebe):* Samo usta kvare...

(Svirac izlazi. Princeza malo oklijeva, stavlja maramu.)

PRINCEZA: Čekaj me!

(Princeza istrči.)

SCENA PETA – EKSTERIJER, ŠUMA

(Svirac se muči sa sjekirom, ne odveć spretno, ali ipak radi. Princeza, s crvenom krpom na glavi, se dosađuje. Potočić žubori.)

PRINCEZA: Već pola sata tu sjedim skroz bez veze. Gladna sam i treba mi kupka, a ti mlatiš u prazno!

SVIRAC: Ženo, nisam pravi drvosječa, i ne znam bolje.

PRINCEZA: Vitezovi mog tate su tako spretni.

SVIRAC: Ja nisam vitez.

PRINCEZA: Ti si bezveznjak! Skapat ću od gladi dok išta nacijepaš.

SVIRAC: Pa nabavi nešto.

PRINCEZA: I hoću.

(Princeza odlazi dalje u šumu. Nadalje se njih dvoje dovikuju s jednog kraja scene na drugi.)

PRINCEZA: Vidi, našla sam neki med.

SVIRAC: Ne diraj taj med. Tko zna čiji je.

PRINCEZA: Sigurno od moje bake. Ona ima najbolji med.

SVIRAC: Kažem ti da se makneš odatle.

(Princeza se sagne. Vidi nekog.)

PRINCEZA: Našla sam je.

SVIRAC *(začuđeno)*: Baku?!

PRINCEZA: Samo moja baka ima ovako dlakava leđa. Bako, zašto imaš tako velike šape, usta i ostalo? I stvarno bi mogla malo podšišati ta leđa. Izgledaš kao...

(Izroni medo i zareži.)

PRINCEZA: Medvjed!

(Princeza da petama vjetra, zapomažući. Trkom se vrati do svirca.)

PRINCEZA *(pokušava doći do daha)*: Medvjed!

SVIRAC *(hladno)*: Bude ih u šumi.

PRINCEZA: Ali... medvjed!

SVIRAC: Medvjed.

PRINCEZA: Kako možeš biti tako hladan?! Mogao me pojesti.

SVIRAC: Išla si uzeti med koji nije tvoj.

PRINCEZA: Jer sam gladna!

SVIRAC: Strpi se da nacijepam drva pa ćemo onda nešto spremi i pojesti.

PRINCEZA: Ti nećeš nikad nacijepati ta drva. Kako uopće držiš tu sjekiru?!

SVIRAC: A ti si jednom gledala nekog viteza i misliš da odmah sve znaš.

PRINCEZA: Očito znam više od tebe, što i nije teško.

SVIRAC: Evo ti sjekira pa ti cijepaj bolje kad si tako uvjeren.

PRINCEZA *(pokušava dignuti sjekiru)*: Puf, pant, zar si je zakovao za zemlju?

SVIRAC *(zavali se, zabavljen Princezinim pokušajima)*: 'Ajde, 'ajde, možeš ti to.

PRINCEZA: Koja glupa alatka.

(Princeza jedva podigne sjekiru, ali nema nikakvu kontrolu nad njom, zavrti se nekoliko puta oko svoje osi u pokušaju da je uspravi.)

SVIRAC: Pazi, pobogu, ne tamo, čekaj!

(Princeza zvizne o neko stablo. Pojavi se bijesni roj.)

PRINCEZA: Aaaah! Pčele, upomooooć!

(Princeza u panici odbaci sjekiru, trči prema potoku i bućne.)

SVIRAC *(za sebe, uz smijeh):* Eto, bar je pitanje kupke riješeno.

PRINCEZA: Maaamaaa.

(Svirac pomogne Princezi da izađe.)

PRINCEZA *(kihne, cvokoće):* Zamalo sam se utopila!

SVIRAC: Potočić je dubok malo iznad koljena.

PRINCEZA: Lako je tebi, ja sam gledala smrti u oči. A o upropaštenoj frizuri da ne govorim.

SVIRAC: Ko ti je kriv što si zviznula u pčelinjak.

PRINCEZA: Ti-ti-ti-ti si za sve kriv!

SVIRAC: A tko drugi...

PRINCEZA: Zima mi je.

SVIRAC *(omata je):* Utoplit ću te svojom jaknom.

PRINCEZA: I gladna sam. Hoću svoju čašu mlijeka.

SVIRAC: Otiđi mojoj susjedi, baki Jasi, ona ima voća i krave. A ja ću dotle skupiti drva i ostalo.

SCENA SEDMA – IMANJE BAKE JASE

(Princeza kuca na vrata.)

BAKA JASA *(otvara)*: Ko smeta?!

PRINCEZA: Ja sam supruga onog Svirca što živi preko puta. Došla sam po hranu i mlijeko.

BAKA JASA: Evo tebi odmah jedna jabuka.

(Baka Jasa pruži jabuku.)

PRINCEZA: Ali to je neočišćeno i nenarezano.

BAKA JASA: Zato lipo ugrizeš.

(Princeza zagriže.)

PRINCEZA: Ugrh. Gušim se, otrovana jabuka...

BAKA JASA: Ma di otrovana, svježja iz vrta.

PRINCEZA *(grglja)*: Zovite čarobnjaka, gušim se...

BAKA JASA: Zna baba čaroliju, amo!

(Baka Jasa sjedne, stavi princezu preko koljena i par puta je pljesne po stražnjici, izleti komadić jabuke koji joj je blokirao disanje.)

BAKA JASA: Eto, čarolije.

(Princeza se uspravi. Negoduje iako joj je Baka Jasa pomogla.)

PRINCEZA: Neću te jabuke. Hoću mlijeko.

BAKA JASA: Dobro, ćerce. Krava ti je tamo.

(Pojavi se kravica i zamuče.)

PRINCEZA: Krava... A mlijeko?

BABA JASA: To ti je obično na isto misto.

PRINCEZA: Neću valjda ja musti kravu?!

BABA JASA: A nego ko?

PRINCEZA: Ne znam uopće kako se to radi.

BABA JASA: Ih, tolika, a ne zna krave must.

PRINCEZA: Ne znam.

BABA JASA: Staviš kanticu, potegneš za vime. Eto ti.

PRINCEZA: Ja da diram kravu?!

BABA JASA (*sprda je*): A ti onda idi pa je pitaj; more bit ti sama dade.

PRINCEZA: Ali... Ja sam barunica Sanjive doline, princeza Zlatnog klanca, i kontesa od...

BABA JASA (*prekida je*): Ja sam baba Jasa od dimljenih kobasa. Ako'š must, eno ti, ako ne'š, radi šta o'š.

(*Baba Jasa ode, Princeza se oprezno primiče kravici.*)

PRINCEZA: Kako ovdje smrdi, (*kašlje*) glupa štala (*začepi nos*). I ti, kravo, ostavit ću ti kanticu pa napuni. Evo.

(*Krava muče, ignorira Princezu.*)

PRINCEZA: No, što čekaš? Na posao!

(*Krava muče.*)

PRINCEZA: Dokad misliš da ću stajati tu? Neka normalna životinja bi mi odmah dala mlijeko u tetrapaku, al' ti ne. Što ti sebi umišljaš?!

(*Princeza se okuraži i povuče kravicu za vime, sva prepadnuta. Procuri nešto mlijeka.*)

PRINCEZA: Ajde sad dalje sama.

(*Krava muče.*)

PRINCEZA: Hoću li ja ovdje cijeli dan stajati. Ja sam princeza!

(*Baba Jasa ulazi.*)

BABA JASA: Dobro, ćerce, ide li to?

PRINCEZA: Da vam ja nešto kažem, ova vaša glupa i lijena živina proizvodi mlijeko na kapaljku. I još je neodgojena.

BABA JASA: Još nisan čula da bi kogod iša odgajat kravu. Makar, kad tebe vidin, očito je neko proba, al' nije uspilo.

PRINCEZA: Jedva sam uspjela ovih jadnih pola šalice dobit i za to sam se namučila i zamalo ugušila u ovoj vašoj smrdljivoj štaletini.

(Krava zamuče. Šutne šalicu.)

PRINCEZA: Još mi je i ovo malo prolila. Kravo jedna bezobrazna!

(Oglasi se bik, topoće kopitima.)

PRINCEZA: O-o-odakle se ovaj stvorio?

BABA JASA: Bik ti je, dušo, muž od krave.

PRINCEZA: Otkud kravi muž?

BABA JASE: Krave ti prve nađu muža.

PRINCEZA: Što hoće od mene?

BABA JASA: E, pa ka' s' mu izviđala ženu, nije mu baš pravo.

PRINCEZA: Što da radim?!

BABA JASA: Na tvon mistu, ja bi' pobigla čin prije.

(Bik se zatrči.)

PRINCEZA (u trku): Taaa-taaaaa.

(Bik i princeza nestanu sa scene.)

BABA JASA: O-le!

SCENA OSMA – SVIRČEV DOM I UOKOLO

(Princeza sjedi kraj Svirca, posramljena. U nastambi sad ima pruća, ruža i ostalog što će trebati za ovu scenu.)

SVIRAC: Znači, od hrane - ništa.

PRINCEZA: Jedva sam živu glavu izvukla.

SVIRAC: Drva sam nacijepao, naložio. Više nije zima. No što ćemo jesti...

PRINCEZA: Kupimo nešto.

SVIRAC: Za kupovinu treba novac, Novac treba i zaraditi. Pomogni mi da napravim koju mandolinu i gitaru. Sutra je sajam, možda koju prodamo.

PRINCEZA: Ne znam tesati drvo.

SVIRAC: Onda ispleti košaru s ružama. To nije teško.

PRINCEZA: Ne znam plesti košare.

SVIRAC: Naučit ću te. Uzmeš ovako, provučješ, pa ispod, pa provučješ, skoro kao da vezice na cipelama vežeš.

PRINCEZA: Meni to rade paževi.

SVIRAC: Ima li išta što sama radiš?

PRINCEZA: Naravno. Poziram slikarima za portrete.

SVIRAC: Onda zamisli da sam slikar koji slika kako pleteš košaru. Evo, imam jednu skoro dovršenu, ti uredi ruže u njoj.

(Princeza skuplja ruže i ubacuje ih košaru.)

PRINCEZA: Kako je ovo glupo...

SVIRAC: Ne gundaj, nego radi.

(Princeza se nabode na trn, jaukne.)

PRINCEZA: Krv, ah. Umirem.

(Princeza se teatralno složi u nesvijest. Svirac joj priđe, lagano je pljuska, ona ne reagira.)

SVIRAC: Princezo... Luisa...

(Svirac se nagne nad nju, cmokne je u obraz. Princeza se uspravi kao gromom ošinuta, puna gađenja za njegov poljubac.)

PRINCEZA: Pu, pu, pu. Skandalozno. Bljak.

SVIRAC: Daj, samo sam te cmoknuo u obraz.

PRINCEZA: Dosta je meni ove kolibe, gladovanja, pogibelji, upropaštene frizure, a sad me još i ti bališ. Ovo nema nikakvog smisla! Ja ću otići.

SVIRAC: Pa znaš što još nema smisla? Da te ja pokušavam zadržati! Idi.

PRINCEZA: Muž si mi i puštaš da odem tek tako?!

SVIRAC: Samo kreni.

PRINCEZA: Onda me i ne zaslužuješ.

SVIRAC: Takvu pokoru kao što si ti sigurno nisam zaslužio.

PRINCEZA: Pustit ćeš me iako su vani divlje zvijeri?

SVIRAC: Dan je, nisu.

PRINCEZA: I da se lomim pješice?

SVIRAC: Dat ću ti svog konja, samo idi.

PRINCEZA: Da znaš da i hoću!

SVIRAC: Ne treba mi žena kojoj ništa moje ne valja.

(Princeza otvori vrata, pred njima je bijesni bik iz prethodne scene. Princeza vrisne, brzo zatvori vrata.)

PRINCEZA: Možda ipak malo kasnije odem.

SVIRAC: A, ne. Njega ću ja otjerati.

(Svirac otvara vrata.)

PRINCEZA: Gdje ćeš na bika, pobogu?!

SVIRAC: Kakva god da jesi, žena si mi. Neće tebe nikakav bik plašiti. *(Biku.)* Ajmo, klipane, da te vidim!

(Svirac korakne van.)

PRINCEZA: Stani, šašavče. Ne znaš pošteno drva cijepati, a tu ideš na bika.

SVIRAC *(Biku, izaziva ga na dvoboj):* Mogu i ja mukati, muuuu, bleee, eto ti.

PRINCEZA: Prestani dražiti bika, što ti je?!

SVIRAC *(Biku):* Jesi hrabar tu na usko. Dođi amo ako smiješ.

(Svirac izaziva bika. Bik pohita za Svircem. Nestanu za scene. Čujemo samo Bika i nejasne Svirčeve povike iz offa.)

PRINCEZA: Stanite, obojica, jeste li vi normalni?! Stanite! Muškarci, uf! Prekinite! Prekinite odmah! Čujete li vas dvoje.

(Nakon nekog vremena vraća se Svirac, poderane odjeće.)

SVIRAC: Bik ...otjeran.

PRINCEZA: Sav si izranjen!

SVIRAC *(lovi zrak):* Nema... veze... ti... možeš... kući.

PRINCEZA: Goloruk na bika, stvarno si pobenario. Kako si uopće otjerao onoliko životinju?

SVIRAC: Jednom rukom za rog, drugom među oči, pa nogom, pa...

PRINCEZA (*ne nasjeda na priču*): Bik je puno veći i teži od tebe.

SVIRAC: Izmorio sam ga trčeći.

PRINCEZA (*smijeh*): A odakle ti rane?

SVIRAC: Pa... Povremeno me i sustizao.

PRINCEZA: Daj da ti previjem to, šašavče jedan.

SCENA DEVETA - SVIRČEV DOM

(Promjena svjetla. Dan je prilično odmaknuo. Princeza je nespretno previla Svirca.)

SVIRAC: Eto, usluga za uslugu. Ja sam otjerao bika, a ti mi previla ranu. Ako želiš ići, idi.

PRINCEZA: Brzo će mrak.

SVIRAC: Neće tako skoro.

PRINCEZA: Trebat će ti opet previti ranu.

SVIRAC: Ne želim te držati ovdje. Nemam hrane u kući. A ni novca da je kupim.

PRINCEZA: Al' imaš petlju skočit sam na bika. (*Cmokne ga.*) Za mene.

SVIRAC: Vjerojatno bi to i bilo tko od vitezova tvog tate napravio.

PRINCEZA: Oni? Mah, kukavice u oklopima.

SVIRAC: Al' bar znaju sjeći drva.

PRINCEZA: Čim zaradimo nešto, zaposlit ćemo ih. Pa nek sijeku.

SVIRAC: A kako ćemo zaradit? Košare nam ne idu.

PRINCEZA: Sutra je sajam, a ti si svirac.

SVIRAC: Jesam, al', iskreno, glas mi nije baš osobit.

PRINCEZA: Najmanji problem. Ja ću pjevati.

SVIRAC: Imaš dobar glas?

PRINCEZA: Cijeli dvor mi se divio! Imam glas bolji od bilo kojeg slavuja.

(Počinje kiša. Kapa kroz trošni krov.)

SVIRAC: A ja imam veliku rupu na krovu. Lijeva kiša i jako mi je neugodno što nisam popravio krov.

PRINCEZA: Zašto? Baš je uzbudljivo.

SVIRAC: Stvarno?

PRINCEZA: Naravno. Još kad se ovako privijem uz tebe...

SVIRAC: Nije više ni tako hladno.

PRINCEZA: Vidjet ćeš kad sutra napravimo duet; imat ćemo za novi dvorac, a ne samo krov.

SCENA DESETA – EKSTERIJER, SAJAM

(Nekoliko okupljenih. Netko od prodavača uzvikuje. Svirac svira, Princeza pjeva.)

PRINCEZA *(dere se izvan tonaliteta):* Bitanga i princeza par, oooo *(ad. lib. po volji glumice).*

(Zvižduci.)

SVIRAC: 'Ajmo neku drugu. Tri, četiri...

(Svirac počne svirati na gitari.)

PRINCEZA *(dere se izvan tonaliteta):* Taaaamo, tamo da putujem, taaamo, tamo da ...

(Zvižduci, lete predmeti. Princeza i Svirac se sklanjaju.)

PRINCEZA: Divljaci! Svi moji dvorjani su oduvijek bili oduševljeni mojim glasom! Kako ovo?

SVIRAC: Eh, princezo. Svijet je puno širi od tvog dvora, ma koliko velik taj bio.

PRINCEZA: Zar je moguće da mi ni to ne ide od ruke?

SVIRAC: Pustimo pjevanje. Uzmi instrument pa ćemo ih udvoje zabavljati.

PRINCEZA: Ne znam ništa svirati. Oduvijek sam izbjegavala svaki napor.

SVIRAC: Onda ne znam što bismo.

(Neznamac prolazi kraj njih.)

NEZNANAC (*zvecka novcem*): Could you please give me a recital of a poem of your choice?

PRINCEZA: Što ovaj hoće?

SVIRAC: Nudi nam puno novca ako mu recitiraš na njegovu jeziku. Evo, ja ću lagano melodizirati, a ti kreni.

PRINCEZA: Ne znam ni riječ tog jezika!

SVIRAC: No, thank you.

(Neznanac slegne ramenima, odlazi.)

PRINCEZA: Sve sam upropastila.

SVIRAC: Nema veze. Naći ćemo nešto drugo.

PRINCEZA: Ali tebi krov prokišnjava, a ništa nismo zaradili.

SVIRAC: Možemo ga i nas dvoje sami popraviti.

PRINCEZA: A hrana? Kako ćemo je kupiti?

SVIRAC: Ponekad sviram na dvoru princa Frederika. Znam im kuhara pa ću ga zamoliti da ti daju štogod posla u zamjenu za hranu.

(Mijenja se scena. Na proscenij dolazi Jacob.)

WILHELM: I tako je princeza teškom mukom učila da nismo svi baš rođeni sretni, s gomilom posluge da pazi na nas. I da se za mnoge stvari u životu vrijedi pomučiti. A Svirac? Svirac joj je već toliko postao drag da je zbog njega bila spremna raditi sve. Pa čak i u kuhinji. A tamo joj je šef bio neobični francuski kuhar koji joj je odmah dao nadimak.

(Diže se zastor.)

SCENA JEDANAESTA – KUHINJA / SVIRČEVA KOLIBA

(Scena je podijeljena u dva dijela. Na prvom je odmah svjetlo i mi prepoznajemo kuhinju po kojoj se mota osoblje, u loncima se kuha, itd. Princeza se tu snalazi kao slon u staklariji.)

KUHAR: Madmoizelle Catastrofique!

WILHELM: U skladu s njezinim manjim postignućima.

KUHAR: Mon dieu, prženi krompirići, ne sa šećer!

PRINCEZA: Izvinite.

KUHAR: Ni prženi krumpirić ne ispada dobro. Obično jaja ti ne skuhalo. Mon dieu.

WILHELM: Oprobala se u juhama...

KUHAR: Da prrrobam supa od Madmoizelle Catastrofique. Srrk. Gulp! *(Iskašljava.)*
Užas!

WILHELM: Roštilju...

(U kuhinji bukne plamen.)

KUHAR: Incendie, požar! Aaaaah!

(Osoblje panično gasi, nastane opća strka.)

WILHELM: Ali princeza nije odustajala.

PRINCEZA: Danas kuham *(čita iz kuharice)* lososa u umaku od gljiva.

OSOBLJE *(kolektivno panično):* Neee!

KUHAR: Madmoizelle Catastrofique. Ti samo pazila na higijena. Da kuhinja bude čista.

WILHELM: No, ni to nije uspijevalo.

PRINCEZA: Miiiiš!

(Princeza se daje u lov na miša, rušeći sve pred sobom. Kuhar krene za njom da je zaustavi.)

KUHAR: Madmoizelle Catastrofique. Ti meni srušila kuhinja. Pusti miš.

PRINCEZA: Ide prema tebi!

(Kuhar krene u trk, Princeza bježi pred njim, poruše još par predmeta. Nakon nekoliko krugova svjetlo se smanjuje u tom dijelu scene.)

WILHELM: I nakon cijelog dana, navečer je mužu pomagala popraviti krov.

(Osvijetli se druga polovica scene. Svirac na ljestvama popravlja krov. Princeza u trku stiže da mu pomogne. Odloži neku hranu koju donese.)

PRINCEZA: Čekaj, ne možeš to sam!

(Princeza mu pridržava ljestve dok on postavlja dasku.)

SVIRAC: Evo, ženo, malo ja, malo ti, i za koji dan - krov će biti popravljen.

PRINCEZA: Da.

SVIRAC: Baš sam ogladnio.

PRINCEZA: Za večeru imamo malo.

SVIRAC: Malo, ali slatko, jer je radom zarađeno.

(Princeza sa Svircem podijeli što je zaradila u kuhinji. Počnu jesti.)

PRINCEZA: Zapravo – nije. Dali su mi iz samilosti. Sve što sam takla, uništila sam.

SVIRAC: Nemoj tako...

PRINCEZA: Otkad sam u kuhinji, izazvala sam požar, manju eksploziju, invaziju miševa, pomiješala sastojke, presolila juhu, zapaprila kolač, zašećerila pomfrit i razbila četiri seta tanjura i šest setova zdjela. *(Šmrcne.)* Ja sam nizašto.

SVIRAC: Ne, ženo. Učiš. Do prije mjesec dana nisi znala držati ni čekić u ruci, a sad već možeš sama i popraviti. Tako će biti i u kuhinji.

PRINCEZA: Tako sam sretna da bar ti vjeruješ u mene.

(Svjetlo se gasi na romantičnom prizoru – Princeza naslanja glavu na Svirčevo rame.)

WILHELM: I bilo je tako. Iz dana u dan bi nešto novo naučila.

(Pali se svjetlo na drugom dijelu scene – u kuhinji. Princeza ulazi.)

KUHAR: Mon dieu, danas je veliki bal – vraća se princ Frederik. Le kuhamo posebna hrana. Vui!

(Kuhar srkne nešto, opeče se.)

KUHAR: Catastrofique!

PRINCEZA: Da?

KUHAR: Ja ne zvala tebe. Ja komentirao kako sam se ispeklo. Moja jezik uništen. Sad nemala tko probati hrana. Mon dieu! To - catastrofique.

PRINCEZA: Mogu ja kušati.

KUHAR: Ti?!

WILHELM: I tu je Princeza pokazala svu raskoš svog talenta. Onog kritičarskog.

(Princeza ide od lonca do lonca i testira.)

PRINCEZA *(srkne):* U ribljoj juhi fali malo octa. Pečenju dodati senf. Salati samo dva zrna soli. Ovakve krafne su dosadne.

KUHAR: Ali tako se krrrafna prrravi!

PRINCEZA: E, odsad ćemo je raspoloviti, napuniti šlagom i nazvati princez krafna. Moj recept!

KUHAR *(zagriže):* Mmmm. Jako dobro.

(Kolektivno oduševljenje osoblja.)

KUHAR: Danas je Madmoizelle Catastrofique bila fenomenalno. Zaslužila hrrrana koliko god mogla ponijeti.

(Osoblje počne trpati maksimum hrane u torbe.)

PRINCEZA: Hvala vam, hvala!

(Osoblje dovršava pakiranje. Princeza jedva nosi sve što je zaradila.)

PRINCEZA: Idem ja prije nego što stignu svi uzvanici na bal. Dobro se zabavite.

(Princeza odlazi pretrpanih ruku. Gasi se svjetlo. Promjena scene.)

WILHELM: I tako je Princeza punih ruku, i sva sretna zbog obilja hrane koju je zaradila, bezglavo jurila kroz dvorac, kroz te nebrojene hodnike da što prije dođe kući i donese hrane gladnom Svircu. Jurila je i jurila sve dok nije došla do dvorane u koju su počeli stizati uzvanici. A pogledajte što se ondje zbilo.

(Wilhelm odlazi sa scene. Traje pozadinska glazba dok se mijenja scena.)

SCENA DVANAESTA - DVORANA ZA BAL

(Osvijetli se scena, okupljaju se uzvanici. Princeza punih ruku promiče među njima. Dođe već do izlaza. Na vratima se uto pojavi Princ Frederik kojeg je Princeza proglasila grmoglavim u Sceni prvoj. Princeza se sudari s njim i hrana se raspe.)

PRINCEZA *(u očaju):* Moja hrana! Što ne pazite?!

FREDERIK: Ja sam princ Frederik, kako smijete vikati na mene?!

PRINCEZA: Grmog!... ovaj, Frederik! Ja sam mužu nosila hranu kući i sve mi se rasulo. Naravno da ću vikati! Što će mi muž jesti?!

FREDERIK: No, dobro. Zaboravimo mali incident. Budite moja pratilja na balu. Imat ćete hrane koliko hoćete.

PRINCEZA: Ne dolazi u obzir.

FREDERIK: Odbijate prinčev poziv?!

PRINCEZA: Princ, pa što? Moj muž će za mene i goloruk na bika. Znači da me voli više i od svoje luckaste glave na ramenima. Vaš cijenjani bal i vaša titula ne mogu se mjeriti s tim.

FREDERIK: Baš je hrabar taj vaš muž!

PRINCEZA: I ne znate koliko. Zato je zaslužio da mi pomognete da mu odnesem hranu.

FREDERIK: Hoću, naravno! Ali možemo i ovdje jesti....

(Frederik odbaci bradu i kosu, promijeni glas.)

SVIRAC-FREDERIK: Ženo moja, najdraža!

PRINCEZA: Ti! Ti si princ Frederik!

SVIRAC: Jesam. Glavom i umjetnom bradom!

PRINCEZA: Ali zašto si se maskirao u siromašnog Svirca?

SVIRAC: Želio sam naći nekog tko će me voljeti nesavršenog. Tko će biti uz mene bez obzira na moje titule, dvorce i posjede. U tebe sam se zaljubio na prvi pogled, iako si bila nemoguća.

PRINCEZA: I cijelu si maskaradu izveo zbog mene?!

JACOB: Ja sam slučajno saznao da to on i inače radi.

SVIRAC: Baš sam se iznenadio da netko zna. To je bila najstroža tajna.

PRINCEZA: Ne razumijem.

SVIRAC: Kao princ i budući kralj, moram stalno biti ozbiljan i mudar. A ovako maskiran mogao sam raduckati u polju, sviruckati i obilaziti svoje podanike kad se najmanje nadaju kraljevskom posjetu. Tako bih saznao kako uistinu žive i mogu li im što pomoći.

PRINCEZA: Skroz si šašav.

SVIRAC: Ali zato ti i jesam drag. Grmoglavog, ozbiljnog princa nikad ne bi zavoljela.

PRINCEZA: Istina. I ubuduće ti zabranjujem da nosiš tu glupu bradu i periku. Kako se ovo sve čudno posložilo.

(Među uzvanicama se pokaže maskirani Wilhelm.)

WILHELM: Pa nije se baš samo posložilo.

JACOB: Dosta smo mi pripomogli.

PRINCEZA: Vas dvojica! Mogla sam i misliti! Zar sam bila toliko nemoguća da ste mi ovo morali prirediti?

JACOB *(kao baba Jasa):* Toliko da san te morala priko kolina.

WILHELM: I zaplašiti kao medo *(zabruna kao medvjed).*

PRINCEZA: Ti si bio medvjed.

JACOB: Yes, and you can't even recite a song.

PRINCEZA: Engleski gospodin.

JACOB: Mon dieu, skorro se odao.

PRINCEZA: Blesavi kuhar koji samo kritizira – ti?

JACOB: Madmoizelle Catastrofique!

PRINCEZA: Kako vas nisam skužila?

WILHELM: Oduvijek si površno gledala u ljude i olako sudila.

JACOB: A sluha da razaznaš glasove nikad nisi imala.

PRINCEZA: A bik?

WILHELM: Bika si uistinu sama razbjesnila.

JACOB: Razvalio je cijelu štalu.

PRINCEZA: I tad sam, djeco, shvatila, koliko sam zapravo bila nemoguća. I odlučila sam, u znak isprike, sama prirediti novu zabavu za svoje vjenčanje.

WILHELM: Da, djeco. Doista se popravila. Kralj nas je posebno pohvalio kako smo mu puno pomogli oko Princeze.

JACOB: A Kraljica se nije mogla nadiviti.

WILHELM: To je ta priča.

JACOB: Zbogom.

(Wilhelm i Jacob spremaju se na odlazak. Princeza ih zgrabi.)

PRINCEZA: Što se vi sad mislite izvući?

WILHELM: Pa, mi...

PRINCEZA: Kad smo im već ispričali priču, moramo im pokazati i kako je izgledalo završno slavlje. Vas dvojica ćete čistiti kad sve završi.

WILHELM *(gundža):* Jesam ti rekao da ćemo opet biti s metlama u rukama.

JACOB: Jesi, rekao si. Ali što ću kad baš volim pričati ovu priču.

WILHELM: Ah, ti... Evo, djeco, vidite kako je to s mlađom braćom...

(Jacob ga gađa nečim. Obojica se smiju, na dvoru započne zabava.)

KRAJ